

HOMAN

Biełaruskaja Wilenskaja časopiś

Cena s pieresyłkaj i dastačkaj da chaty.

na 1 hod—4 m. 80 fen., na 1/2 hodu—2 m. 40 fen., na 3 miesiacy — 1 m. 20 f., na 1 mies. — 40 f.

wychodzić dwa razy u tydzień: u aŭtoraki i piatnicy.

Adres redakcii: Wilnia, Zawalnaja 7.
Adres administracii i ekspedycii: M. Stefanskaja 23.

Cena Abwiestak

na 4-aj staranie za radok drobnymi literam —25 fen.; drobnije abwiestki pa 5 fen. za słowa. Abwiestki ab śmierci—60 fen. za li-niejku drobn. drukam.

№ 7 (203) Hod III.

Wilnia. 22 studnia 1918 h.

Cena 5 fen. (3 kap.)

PIECIARBURG. (P.T.A.) 21.I. Siahonnia hłaŭnaja komisija rad robotnikaŭ, sielan i sałdatoŭ na nadzwyczajnym asiedańni u 1 hadz. 30 min. pa pałudni postanawiła razpuścić ustanowčy sejm.

21 studnia.

Zachodni teatr.

Pry Ipern i na froncie ad Lens da Epehy pawialičen arteleryjski boj. U roznych miascoch Šampani i z abodwuch bakoŭ Maas artyleryjskie boi.

Za apošnije dwa dni zbita 11 nieprzyjacielskich samalotaŭ i adzin šar na prywiazii.

STOKHOLM. U chutkim čaście budzie stapoŭčaja proba slić miż Leninam i la pazicłiej, katoraj kiraŭnikom S. Z. Černow. Na tolki partyja sacyal-rewalucyanieraŭ, ale i prawaja časć bałšewikoŭ może adlučycca ad Lenina, kab pryłučycca da lewych mienšewikoŭ.

BERLIN. ((W.T.B.) U zachodnaj časći blakadnaj zony nawakoŭ Anhlil iznoŭ zataplili 19 tysiać ton.

KONSTANTYNOPOL. Tehieranskije hazety nakazywajuć, što ministerstwa s pryčyny anhllickich intryh u paŭdnio-waj Persiju wyšla ŭ adstaŭku.

BRUSEL. Flamandzkaja rada letaś 22 śnieźnia praklamawała uračysta i adnahałosna samabytnaść Flandryi. Flamandzkaja rada składywaje ciapier s slabe swaje paŭnamoćyje, dadzie-nyje joj narodam 4 lutaha 1917 h., kab dać Flamanhskamu narodu mahčymaść wyskazać swaju wolu ab he-ty m abwleščenni.

LONDON. 20.I. Rejter. U ustanow-čym sejmie u Pieciarburzie Swierdłow pračytaŭ zajawu ab prawoch robotnikaŭ. Rasiejskaja respublika pawinna skasawać prywatnaje mieŭnie, robotniki pawinny by uwarużeny, a burżui razarużeny, pawinna być utworena sacyalistyčnaja armija i pazyki skasawa-ny. Usia ŭłaść pawinna należeć tolki da robotnickich rad.

Matrosy s štychami stajali ŭ kalidorach a prad budynkam byli pastaŭ-leny dzwie harmaty. Ustanowčy sejm 273 hał. proci 140 postanawiŭ da času adłażyć zajawu ab prawoch robotnikaŭ, tady bałšewiki i lewije sacyal-rewalu-

cyanieru wyšli s sali. Prawyje sacyal-demokraty pryňali tady pašpiešna ściah rezalucij.

BERLIN. U aŭtorak adbudziecca hutarka štats-sekretara Kühlmanna s kiraŭnikami partyi.

AFINY. Byty mnister Rufos arešto-wany, winawaciać u zdradzie.

BERLIN. Wajennaja rada u Wersali razhladała memorandum ab wy-wadźle wojska s Sałanickaha frontu. Anhllickije predstaŭniki schinalisia tak-sama da hetaha, Ameryka zajawiła, što jana swaich da Šalonik nie paše.

BERLIN. Šwajcarskije hazety nakazywajuć z Wašyngtonu ab tym, što Wilson manicca sklikać konferenciju dla kančalnaha wyjašnienia warunkaŭ miru. Nejtralnaje hasudarstwa, peŭnie Hispanija pašla pieradaś henyje wa-runki centralnym hasudarstwam.

BERN. Auhllickaja robotnickaja ha-zeta nakazywaje, što 4 miliony 700 ty-siać robotnikoŭ dostail dadatak u 2 miliony 200 tysiać funtaŭ sterlingaŭ u tydzień. Kuplewaja siła frnta sterlinga sa wajnu zmienšyłaś ŭ 10 razoŭ.

LUGANO. „Corriere della Sera“ ŭ pieradniej staćci piše ab pałažeńni kra-ju ŭ samych clomnych chworbach. Eka-namickaja pałažeńnie niemahčyma, Na-rodu nie chapaje chleba. Sałdatam nie chapaje zdarowaj jady, a wajennaj pramyšlennasći nie chapaje syryzny i wuhalla.

STOKHOLM. Z roznych miesc Ra-siei iduć wieści, što kontrewolucy-aniery robiuć wialikije pryhataŭleńni dla žniščeńnia ŭradu bałšewikoŭ. Kor-nilow, Sawinkow, Fionienko i Gučkow kiraŭnikami ruchu, katoraha centram Samara i Nowačerkask. «Sajuz rata-wańnia „ustanowčaha sejm“ dostaje praz Tokio wializnyje hrośy. „Praw-da“ każe što kontrewalucyja heta sprawa miżnarodnych kapitalistaŭ.»

LUGANO. S Pieciarburha naka-zywajuć: U noćy na piatnicu arešta-wany sotni asob. U piatnicu ŭ 11 ha-dzini pačalisia bitwy na wulicach strel-bami i kulemiotami. Zrobleny baryka-dy, Za ustanowčy sejm stajac robotniki sacyal-rewalucyanieru.

Nowaja rewolucija u Rasiei.

PIECIARBURH. (W.T.A.) 18.I. Us-tanowčy sejm adčynieny 18 studnia siol. h. prezesam centralnaha kamite-tu ŭsiech Rad. U 4 hadziny da hetaha čarada (karahod) bałšewikoŭ napała na procesiju „Sajuz dzieła abarony usta-nowčaha sejm“ i sarwała štandar. Pa zabadu byŭ dadzienny ahoŭ s kulemio-taŭ. Niekalki asob zabita, miż imi čien spaŭniciełnaha kamitetu sielans-kich deputataŭ. Bahdanow. Šmat asob miż imi šmat kabiet, raniena.

KOPENHAGA. Pierad adčynie-niem ustanowčaha sejm u Pieciarbur-zie bylo wialikaje naplaćcie. Urad pra-siŭ žycharaŭ nie pakazywacca na wu-licach, bo byli mahčymy nieparadki. Byli hałasy, što za apošnje dni pryje-ŭnata u Pieciarburh šmat pieredzie-tych aficeraŭ, kab pryňać učasć u kontrrewalucyi.

PIECIARBURH. Jak ustanowčy sejm pašla 1 1/2 hadziny narady zrobiti pa-stanowu prociŭ zajawy spaŭniciełnaha centralnaha kamitetu, bałšewiki wyšli

s. sali: Ustanowčy sejm nie zhadzilsia z metadam, jakim wiela rada mirnyje pierahawory. U 4 hadziny naranicy matrosy razahnali ustanowčy sejm. Siahonnia budzie apublikawana zajawa ab raspušceni ustanowčaha sejm, ka-tory jość zakanadaŭčym uradam.

STOKHOLM. «Prawda» hrazić us-tanowčamu sejm u wajnoj, kali jon nie pryznaje ŭsie zahady bałšewickaha ŭra-du ab kanfiskacyi bankaŭ, fabryk, ab wiazdzeni mirnych pierahaworaŭ, ska-sawańni wajennych pazyk i t. d. Sac-jał-rewalucyonieru i miernyje partyi zwaracywajuca da narodu s prošaj abaranic ustanowčy sejm. Ukraina pry-łučyłaś da sacyalistaŭ (nie bałšewi-koŭ).

LONDON. «Daily News» nakazy-waje s Pieciarburha: Sajuz dzieła aba-rony ustanowčaha sejm pryhatawaŭ na piatnicu wialikie demanstracii. Het-kijež klićy čuwać ŭ kazarmach miż matrosami.

Mirnyje pierahawory.

BREST-LITOUSK. (W.T.B.) 16.I. Siahonnia da abiedu adbywałasia na-rada Černina z ukrajskimi delehatami katoraja dawlela da pryncypialnaj uho-dy miż centralnymi dzierżawami i Uk-rainaj.

BERLIN. Uradowaja „Nordd. Allg. Ztg.“ piše:

„Adkaz centralnych dzieržaŭ wy-jaŭlaje značny krok dzieła wyjašnie-ńia pałažeńnia. Romanicy pahladaŭ staron uznimajuca s taho, što rasiejskije predstaŭleńnia asnowywajuca na teoryi, a niemieckije rachujuca s faktami. Hrunt dzieła uhoody budzie znojdzien, kali rasiejskije predstaŭniki ad teoryi plarojduć na hrunt faktaŭ.

WIENA. U biudżetnej komisii aŭ-stryjackaha parlamentu (minister-prezy-dent Zeidler skazaŭ ab pierahaworach u Breści, miż inšym, hetak:

«Pierahawory apošnich dzion, raŭ-nujućy da 27 śnieźnia, šmat pasunu-łisla ŭpiarod. Ale linii, na katoraj abdu-dziecca uhoody abiedźwuch staron, ja-šče nie widać. Nielha zmienšao trud-našlej, jakije jašče nas žduć. Hraf Černin i ciapier dzierżycca wyskaza-naha raniej pahladu: mir bez aneksij i konrybucij, ale zachowujućy swaje ŭłasnyje interesy.

BREST-LITOUSK. 17.I. Na sia-honniašnich pierahaworach z ukrajs-

kimi delehatami hutarka išła ŭžo ab konkretnych pytańniach ab abmienie tawarami. Razhlad ich addadzien u asobnoju komisiju, katoraja mahčyma skora ich razhledzić.

BREST-LITOUSK. (Telehr. K.-B.). Pawodłuh zajawy hieneralnaha konsula Hempela s Pieciarburha, pieraha-wory miešanaj komisii ŭ Pieciarburzi jduć udaćna ŭpiarod. Udałosia umo-wić Rasiej u adračysia ad staŭlanych praškod u adnaŭleńni prywatnych pač-towych i telegrafnych znošin z Rasiej. Ciapier układajuć zroblenuju uho-du na plšmie. Adna padkamisija pača-ła pierahawory ab abmienie aptečny-mi tawarami.

BREST-LITOUSK. 18.I. Pašla dwoch-dzionnaha pierarywu s pryčy-ny chwary Černina siahonnia adby-łisla iznoŭ dwa zasiedańnia. Stats-sekretar Kiulman zajawiŭ, što centralnyje dzierżawy pryncypialna hodziacca na pawarot uciekačoŭ i wysialencaŭ i što pytańnie ab ich pawaroci najlepš ad-dać na razhlad u komisiju dzieła ab-miena cywilnych pałonnnych. Trokij zajawiŭ, što uciekaćy ciapier orhanizo-wany ŭ Rasiei pawodłuh ziemiactw. Ich centralny orhan napeŭna zdoleje dać usie patrebnyje wiadamaści.

Pry razhladzie pytańnia, jak pa-winno adbycca wyjašnienie woli na-rodu u sprawie dołi zaniatyh ziameł,

nlemcy zajawili, što wymahanaja rasijskaj delehacii ahulnaja padača hołasa nie adpawiedaje wyšyni razwiesia nasialeńnia hetych ziemieli. Trockij zajawiu, što rasijskaja delehacija nia može zmlanić swajho pahladu. Klulman adkazaŭ na heta, što utrymańnie paradku ŭ hetych ziemiach biazsporna patrebn. Hetyje ziemli ŭžo šmat paciarpiełi ad wajny, i na ich nielha dapaścić šyreńnia rewolucii.

Dalejšy razhlad hetaj spawy adtožen.

Pry abmianie pahladoŭ ab abšary ziemieli, spramianutyh u 2 punkcie, Trockij adznačyŭ, što na karcie, pakazanaj henerałam Hofmanam, nima hancie ziemieli na poŭdnie ad Brest-Litoŭska. Chod samaznačeńnia Ukrainy ješče nia hetulki razwiesia, kab možna było ŭžo razwiazac pytańnie ab razhraničeńni miż Rasiiej i nowaj respublikaj. Heta može stacca tolki na asnowie woli šyrokich mass. Hraf Čerwin spytaŭsia Trockaho, czy pierahawory ab zaniatych austryjackim wojskam ziemiach pawinny być wiedzienny s pieciarburskim uładam, czy tolki z ukraińskaj delehaciej. Hetaje pytańnie pryšlosia adlażyć da wyjaśneńnia kompetencii rasijskaj i ukraińskaj delehacii.

Ab Alandzkich astrawoch wyjaśniasia tak sama niazhodliwaść miż niemieckimi i rasijskimi delehatami, bo Trockij nie chacieŭ przyznać prawa fiulanckaha uradu na niezależnuju razwiazku pytańnia ab hetych astrawoch. Klulman zajawiu, što ŭ kożnym zdareńni uhoda ab Alandzkich astrawoch pawinna być padpisana ŭsiemi dzierzawami, sumiežnymi z Alandzkimi astrawami.

Na zasiedańni paabiedzi Trockij zajawiu, što jon prymušen na tydzień pajehać u Pieciarburzi z hetaj pryčyny prosie zasiedańnia palityčnaj komisii adlażyć na 29 studnia. U časi jaho niabytnaści hałowaj rasijskaj delehacii budzie Joffe.

BERLIN. (W.T.B.) 19.I. Uradowaja „Nordd. Allg. Ztg“ piše:

Pierahawory s pieciarburskaj delehaciej pryniali wielmi zaciażny charakter. Nima patreby hawaryć, čto stanowić tormaz. Rasijskije delehaty nie zdajuć sabie sprawy s taho, što siła, na jakoj jany chaciełi by abapierci žadany dla ich mir, ješče nie istnuje. Kali rasijscy dumajuć swaimi maniewrami zbić s tolku niemiecki narod i niemieckuju armiju, dyk jany wielmi pamylajuca. Trockij i jaho pryjaciel jawiacca na ustanowić sejm u Pieciarburzi s pustymi rukami.

BREST-LITOWSK. 19.I. Pierahawory miż delehatami centralnych dzierzaw i Ukrainkaj respubliky prywiali da zhody štr da mirnaj umowy. Wajennaje pałažeńnie pawinna ličycca skon-

čonym, a wojski, što stajać nasuprocit pawinny pašla mira być uziaty nazad. Pawinny nanawa pačacca dyplomatyčnyje konsulskije znošiny. Pierahawory dajšli da taho punktu, kali delehacii pawinny wiarucca damoŭ, kab zhawarycca s swaimi uładami. Wiarnuŭšyje-śia ŭ bačkaŭščynu delehaty pawinny, jak možna chutčeŭ wiarucca nazad u Blarest, kab na asnowie strymanyh paŭnamoćnyj padpisać umowu ab miru.

Nacyonalnyje adnosiny u Rasiiei.

Jość dwa centralizmy ŭ Rasiiei: centaalizm caryzmu i centralizm demakracyjny. Spahadniki pieršaha ciapier pachawalisia i wystupajuć tolki pad firmaj demakracyjnej i bašewickaj. Pabyuŭšy ciapier na Bielarusi pad Rasiiej, spačatku zdacca, što čornasociencaŭ ŭžo niema, adnak časta zajšoŭšy na sabrańni roznich „Narodnych i demakracyjnych kamitetaŭ“, wy pačujecie: „Nia treba nijakich partyj, nijakich nacij, daŭoŭ bieleasaŭ i ukraincaŭ, nia treba nam separatystaŭ, niechaj żywie „единая, неделимая, могучая (i časam wyrwiecca, самодержавная) Россия!“ adzin kirunak „na maskoŭskuju darohu!“ Na hetkich sabrańniach čujecca hetkaja nienawiść da ŭsiaho, što nia ruskaje, što čelawieku nowamu spačatku može zdacca, byccam henyje ludzi, choć i dla niahodnaj sprawy pracujuć šcyra i s prakanańnia. Ale ludzi daznanyje skažuć, što ŭsio heta dzieicca za hrošy i pakažuć starych slupoŭ caryzmu, katoryje i pašla upadku cara majuć ekanamickuju siłu i paddzierżywajuć joj rasijski nacyonalizm, jak heta robili i robiuć i polskije šawinisty, nie majuć cara. Z hetkich „demakracyjnych kamitetaŭ“ wiadomy kamitet u Homieli wilenskaha čornasocienca Kawaluka. Hetý kamitet časta prabuje wystupać ad imi bielaruscaŭ. Adnak ciapier rasijskije čornasociency na Bielarusi słabyje ŭ adkrytym chodańni, i bielarus-

kaje hramadzianstwa z imi mała ličycca.

Rasijskaja demakracija ŭ adnošeńni da nie rasijscaŭ rozniłasia tolki taktykaj ad rasijskich konserwatystaŭ. Dla rasijskaj demakracii byŭ tolki „русский народ“, za katorym jana druhich narodaŭ nie bačyła. Ruski narod ŭzwiełičaŭsia, idealizawaŭsia. Ŭsio dobraje jon tolki robiu. „Русский народ“ praliwaŭ kroŭ baraniučy bačkaŭščynu, rasijski narod stanaŭki, talerantny, praŭdziwy, wialikadušny i h. d. I zdawałasia, što ŭ usiej Rasiiei jość tolki adzin „Русский народ“. Hetak i kazali rasijskije čornasociency. Demakracyja robili „demakracyjnej“. Kali časam zdaraŭsia pahrom u Kijewie abo ŭ Mahiloŭščynie, dyk u demakrataŭ wychodziu na scenu ŭžo nia „русский народ“, a „небѣжественные хохлы“ i „темные массы бѣларускаго крестьянства“.

Zdawałasia, što nia može być nacyonalnaha ŭcisiku ad rasijskich socyaliŭstaŭ. Ŭ hetym usie narody byli peŭnyje da rewolucyi 1917 h.

Carski ŭrad tak pierasledawaŭ sacyaliŭstaŭ, što ab nijakim ŭcisiku z ich boku nie mahłu być hutarki. Hetaj peŭnaści nie było tolki ŭ niekatorych nie rasijskich sacyaliŭstaŭ, bo woŭ, naprykład, u 1905 h. na sac. sabrańni u Miensku soc. bielarusy pramaŭlali pa bielarusku i rasijskije sacyaliŭsty kryčali: „Tut sabrańnie rasijskaj s. d. partyi, a nie etnahrafičny wiečar!“ Tolki ŭ rasijskaj s-demakracii zusim inšaja taktyka ŭ baradźbie. Ŭsio nacyonalnaje abkidajecca bałotam, zawiecca buržuaznym i kontrewolucyjnym. I hetak wychodzić, što aprača ruskaha narodu, nima niwodnaj nacii ŭ Rasiiei, katoraja nie bylab buržuaznaj i kontrewolucyjnaj. Buržuaznymi i kontrewolucyjnymi nazywajuć ukraincaŭ, hruzin, tatar, bielaruscaŭ i inš., choć ich nacyonalnyje i krajowyje Rady ŭ spra-

wach palityčna ziamielnaj i nacyonalnaj majuć tujuž prahramu socyaldemokrataŭ abo socyaldemokracii.

Inarodecy Rasiiei najboliej daznali krydu i ždzieku ad carskaj Rasiiei, a nowaja carskaja ŭłaść wiarnuła pierš napierš stary nacyonalny ŭcisik i z adnaje ŭžo hetaje pryčyny jany nia mohuć być kontrrewolucyonierami.

Mała taho, što ŭsio nacyonalnaje abkidajecca bałotami: rasijskije bašewiki ŭsiakamu nacyonalnemu samaznačeńniu, skirawanamu nie da centralizmu, pasylajuć ultymatum i ŭcisikajuć ŭzywajućy aružnuju siłu. Tut tolki tyje biaruć wierch, što niepawierly ŭ ruskuju demakraciju i arhanizawali nacyonalnaje wojska jak ukraincy. Katoryje hetaha niazrobili, musiać bačyć henkije zdareńni, jak razhon bašewikami štychami i kulemiotami letaŭ 30-31 śniežnia bielaruskaha konhresu ŭ Miensku.

Anastasja Bicenka.

(niekolki ŭspaminaŭ).

Hladzi „Homan“ № 6.

«Bicenka končyła apawieđańnie.

«Raskazywali inšyje. Plejali pieśni. Nastrajeńnie było wiasiołaje, swiatočnaje. Adna tolki Bicenka, zamoŭknęšy, sumna zadumałasia, — jana ŭžo bolej nie prynimała uče a ŭ ahulnym wiaslelli. Pašla jana, zaniataja swaimi dumami, pačala chadzic pa pakoju ni to deklamujućy, ni to spiewajućy:

U bitwie wialikaj nia zhińoć biazsledna

Paŭšyje s češčju wa imia idej...

«Widać, što jana nie mastak była u piejańni...

«Hetaja poŭnaja siły i biezhraničnaha sumu rewolucyjnaja pieśnia widać, jak heta časta s čelawiekam bywaje, prywiazatasia da jaje na doŭhije časiny...

«Jana usio chadzila pa pakoju i deklamawała.

«I widać było, što henyje dumy, katoryje ciapier peredumywała Bicenka, byli nia wiasiołaje, što miż słowami pieśni i jaje ŭ hetym moment pierazywańniai była nieznanaja dla inšych suwiaz. Ad času da času jana

Szto było i szto pawinna być.

Wializny kraj — huberni: Hrodnenskaja, wialiksaja časć Wilenskaja, Minskaja, Mahiloŭskaja, biez mała ŭsia Witebskaja, zachodnaja paławina Smalenskaj i paŭnočnaja časć Černihauŭskaj, dy adzin—dwa pawiety inšych huberńiaŭ (Cwlerskaj, Suwalskaj i inš.) z niapomnych časou zaniaŭ bielaruski narod. Pierad bielarusami ŭ hetym kraju nijakaha narodu nia było, bielarusy pieršyje zanieli jaho i żywuć u im dahetul.

U VIII, IX staleci i raniej, značycca bołš tysiačy hadoŭ tamu nazad, bielarusy mieli swajo asobnaje kniazstwa s stalicaj u Połacku. Byli tady bielarusy ŭžo chryščojanami i mieli klaštary (manastyry). S klaštaroŭ najbolš wiadomy u Turawie i Połacku. Mieli šmat knih duchoŭnych i šwieckich. Usie henyje knihi pisany byli pa bielarusku, tak sama, jak i umowy, katoryje robili bielaruskije kniazi z druhimi narodami. Pa bielarusku hawaryli i pisali kniazi, biskupy ŭsio duchawienstwa.

Bielarusy u toj čas byli narodam duzym, i nis tolki nie balalisia swaich susiedziaŭ: palakoŭ, rasijscaŭ i inšych, ale naadwarot ščaśliwa zimi wiali wajny dy nia tolki narodami, što hraničyli z Bielarušsieu ale i z dalokimi.

U wieś kraj naš tady byŭ bahatym. U nas ŭžo tady byli wialikije miesty (harady) Horadnia (Hrodna) Minsk Witebsk, Pałacak i Smalensk, Miesty hetyje byli bahatyje i charoŭnye, bielarusy praz ich wiali wialiki handal z zachodna-ėuropejskimi narodami.

Pašla bielarusy zlučyliŭ z litwajami. Stałasia adno Litoŭska-Bielaruskaje kniazstwa. U im, jak raniej u adnym bielaruskim kniazstwi, ŭsio bylo pa bielarusku. Pa bielarusku hawaryli kniazi, pa bielarusku pisalisia zakony, sudzili i malilisia pa bielarusku.

Heta Litoŭska-Bielaruskaje kniazstwa takaje bylo wialikaje, pieknaje i bahataje, što ab im wiedaŭ uwieś swiet. Susiedzi ličyli wialikim honaram zrabic sajuz z hetym hasudarstwam. Bielarusy i litwiny nie napoali biez daj pryčyny na susiednje narody, nia kryduzili ich, ale i nie dawali siabie ŭ krydu.

Susiedzi našy palaki bajalisia siły i značeńnia našaha kniazstwa, roznyimi sposabami staralisia paškadsic nam. I woŭ kab nie bajacca bie-

laruscaŭ i kab mieć pomać prociŭ druhich swaich susiedziaŭ, im roznyimi chitrykami, nakanlec, u-dałosta zrabic sajuz miż Bielaruska-Litoŭskim kniazstwam. Polščaj, paswataŭšu swaju karalewu Jadwihu za wialikaha kniazia litoŭska-bielaruskaha Jahajtu (abo Jagiełu). Ažaniŭšysia s polskaj karalewaj Jadwihaj, Jahajto stałasia razam i karalom polskim.

Hetaje zlučeńnie Bielarusi i Litwy s Polščaj było ŭ 1386 h. Pošla zlučeńnia s Polščaj prycho-dziłasia wystupać prociŭ palakoŭ, baranica ad ich, ale našy predki ŭmieli ŭwachodzić za swajo i nie papuścili, kab palaki kryduzili naš narod. Usio pa daŭnamu bylo pa bielarusku; bielarusy razwiewalisia bolej i bolej.

Naš narod tady byŭ natta raźwity i wučony ci, jrk kažuć, kulturny. Tyje rečy, jaklje tady wyrablali na Bielarusi, doraha pradawali zahranicu. I ciapier jašče jość trochl astačy dańniejšaha našaha henaha charastwa i bahaćcia. Henaja astača, jak najdaražejšy pamiatnik jość u wialikim muzejach Niamieččyny, Anhlui i Francii. Časami z henych rečaŭ i ŭ nas ciapier možna ŭbačyć niekatoryje, jak naprykład šyrokije ŭ poŭ aršyna, tkanyje z zołata abo srybra sluckije pajasy, abo arnaty i rzy z tak sama roznyje druhije ŭbory u kaściotach i cerkwach.

kidała wokam na siadziéšaha ũ kucie Maksa Swejcera...

U bitwie wialikaj nia zhinné biaz-sledna

Paŭšyje s češćju wa imia idej... I žnoŭ deklamawała, chodziučy s kuta u kut Bicenka...

«Tak my spatykali u Smalensku 1904 hod.

«Prajšoŭ ješče adzin hod.

«U lutym 1905 hodu hazety naka-zali, što ũ Pečiarburzie na rahu wul. Marskoj i Woznesienskaha praspektu u hašćinicy „Bristol“ zdaryŭsia uzryŭ. Siła ũzrywu była hetulki strašennaja, što razrušyla niekolki sumiežnych pakojaj ũ niže, na wiersie i pa bokach. Pačaŭsia pažar. Kali pažarniki zahasili ahoŭ, u pakoi, ũ katorym zrabitiŭsia ũzryŭ pabačyli strašny abraz: na pad-ozie kala wakna ležaŭ strašenna aka-ečany trup čelawieka, hetulki paranieny, što twary jaho nielha było paznać; čašci jaho cieła znajšli pieraknienyje praz wulicu u Isakjeŭskim swery.

Sledztwo wyjašniło, što pahibšy byŭ zamalidowan jak anhliski paddany, akciar Artur Henry Mak Kulon.

Uzryŭ zrabitiŭsia ũ kamodzié u na-čy, kali nieščasny spaŭ; jaho siłaj ũz-rywu wykniŭto z tožka i kinuło na padłohu...

„Trudno było sumliwacca, što ũz-ryŭ byŭ rezultatom nieščasliwaha pry-padku, a pahibšy nie byŭ anhliskim paddanym, a zameldawaŭšymsia ču-žym pašpartam rasiejiskim terrorystam.

„Ja wiedaju što Maks Swejcer wy-biraŭsia ũ Anhliju. U mianie zjawił-sia padazreńnie, što niešćiarožny re-wolucionier — nihto inšy jak heta jon, prywožaj s saboj z Anhlil falšy-wy paspart. Ja ũspomniŭ naše spat-kanie 1904 h., ũspomniŭ zachowy-wańnie tady A. Bicenka, i mnie tady stało mnoha jasnym...

U swiazii sa ũzrywam u hašćinicy „Bristol“ atdano pad sud 20 duš. Niešćasliwaje zdareńnie ũ „Bristol“ — jak wyjašniłosia — było rezul-tam pryhataŭleńnia zabojsstwa pieciar-burskaha hradanačalnika Trepowa, ka-tory u 1905 h. skazaŭ pamianyje slo-wy: „patronaŭ nie zaleč“!

«A. Bicenka ja boleĭ nie bačyŭ. Nia wiedaju, jakoje ũrażeńnie zrabila na jaje śmierć Swejcera... Ale pačuŭ ab joj skora...

U pačatku 1906 h. była зробlena sprob zabojsstwa sarataŭskaha huber-natara, Sacharowa. U kancelaryju k hubernataru pryjšla niejakaja maładaja kabietta, apranutaja jak narodnaja wu-čycielka i — jak heta zaŭsiody rabi-łosia terrorystami — padała prožbu i pašla wystrefila s rewolwera. Byŭ зробlen tolki adzin wystrel, dy jon byŭ śmiarotny i hubernatar na treci dzień pamior. Zaboju areštawali. Jana atdałasia ũ ruki palicłi, nie baronia-čyŭsia...

Heta była Anastasja Aleksiejeŭna Bicenka...

Sarataŭskaja hubernla była tady na wajennym pafašěnni. Jaje sudziŭ wajenna-akružny sud. Jej wyniaŭli śmiarotny pryhawor. Dwa tydni čeka-ła Bicenka jaho spaŭleńnia. Narešci pryjšło «pamiłowańnie». Jaje zasudzi-li na 20 hadoŭ katarhil.

„Karu hetuju B. adbywala ũ Ner-čynskaj ciurmlé, pakul rasiejiskaja re-wolucija nie aswabadzila jaje“!

Čiapier jana siadzič u Brest-Litoŭ sku pobač z inšymi kłraŭnikami lo-sami aswabaždžonaj ad carskaha des-potyizmu Rasiejiskaj respubliki.

Razam z inšymi jana byŭšaja «katorž-nica» apracowywaje warunki mira, majučaho zakončyc zmahańnia jaje niešćasnaj bačkaŭščyny, zalitaj kroŭju ad nieudačnaj wajny z Niamieččynaj ad unutrenaj barabcy...

U hetym čujecca niešta symwo-ličnaje i adnačasna hlyboka trahličnaje.

F. O.

U Wilni i wakolicach.

× Padziaka. Urad Bielaruskaha Tawarystwa Apleki nad biednymi i biazdomnymi dziećmi „Zołak“, zasy-laje, ad imia dziaciej, serdecnuju pa-dziaku usim haspadarom Staro-Biere-zoŭskaj parochii, Bielskaha pawietu, za sabranaje ũskładku i prysłanyje u Tawarystwo na kaladny hašćiniec dla dziaciej, 68 marak.

× Pasylnyje na wagzali. Dzieła wy-hody publiki na wagzali čiapier jošć pasylnyje, katoryje wypaŭniajuć rozny-je zahady. Za pieranosku rečej da 25 kil. (50 niamieckich funtaŭ) jany ma-juć prawa brać:

a. za čachu da 20 minut — 0,25 m.
b. „ „ „ 40 „ — 0,50 m.
c. „ „ „ da 1 hadziny — 0,75 m.

Za kožnyje dałejšyje 25 kil., abo čašć hetaha, niezaleźnie ad taho, kudy treba niešci, plata na 25 fen. bolš.

× Čarodnyje kražy kaniej. 11 stud-nia na Zarečnaj wulicy ukradžien koŭ s sanłami, na katorych bylo 6 pustych miachoŭ. Prosiac usie wiestki padawać u kryminalnuju palicju, Dominikanska-ja 1, pakoj 89.

U adnaho pryjechaŭšaha ũ Wilniu sielanina na Zawalnej wulicy ukrall sani s kabyłaj 3 hodoŭ.

× Temperatura. Najwyszejszaja i najni-žejszaja temperatura za aposnnye dni byla (pawodłah Celsija):

	najwvš.	najniž.
17—18	— 1,8°	— 5,0°
18—19	— 2,4°	— 12,0°
19—20	+ 3,6°	— 4,5°
20—21	+ 0,8°	— 11,4°

Jošć kniha biblija abo pišmo šwiatoje. Heta kniha natta wiliznaja. U jej apisana žyćcio wybra-naha Boham narodu i žyćcio prarokaŭ, a pašla žyćcio, nawučańnie J. Chrystusa i jaho apostalaŭ. Hetakuju wializarnuju knihu wydać i čiapier jašče redka čhto može, bo na heta patrebna i wialikaj nauki i pracy i wialikaha koštu. A ũ toj čas, kali mała było mašyn, heta sprawa była wielmi claž-kaja. Ale bielarusy tady z biblijej lohka sprawili-sia. Pieraklaŭ bibliju na bielaruskaju mowu bie-laruski wučony doktor Skaryna s Połacku, a wy-dali u 1517 h. tawarystwa bielaruskich panoŭ u Wilni i Wilenskoje miešćanstwa z burhomi-st-ram Babičam. Letaŭ u 1917 h. byŭ jubilej wy-dańnia biblij i bielaruskije tawarystwy na hety i na tej bok frontu šwiatkawali hety wialiki dzień.

Bielaruskaja biblija była nadrukawana nia tolki raniej za rasiejiskuju i polskuju, ale i raniej za niamieckuju i francuzkaju.

Pašla hetaha jašče dołha kala 200 h. bie-larusy nie paddawalisia palakom. Palaki zaŭsiody staraliŭsia škodzić bielarusam. U umowie pry zlu-čěnni Bielarusi i Litwy s Polščaj bylo pastanoŭ-lena, što jak pačniecca wajna ũ Bielarusi abo Litwy z jakim niebudź hasudarstwam, dyk pala-ki pawinny pamahać bielarusam, a kali pačnie wajewać s kim-niebudź Polšča tady bielarusy i

litwiny palakom. Palaki hetaj umowy nie spaŭ-niali. Naadwarot jak tolki bielarusy wajewali z maskoŭuami (rasiejcam), to palaki ũ toj čas sta-ralilsia što-niebudź dla siabie wytarhawać ad bie-larusiaŭ.

Jak u Wialikim Knaźstwie Litoŭska-bie-laruskim miełasia być wialikaja wajna z Maskoŭ-ščynaj (Rasiejej), a s paŭdnia napali tatary, to pa-laki, zahrzitiŭšy ad siabie wajnoj, prymusili bie-larusiaŭ i litwinoŭ zhadzioca ũ 1569 hadu ũ Lu-blinie na škodnaje dla Bielarusi i Litwy clašniej-šaje zlučěnnie s Polščaj.

U 17 staleci palaki i polskije karali pa-mału pačynajuć pieracłahiwać bielaruskich panoŭ na swoj bok, dajuć im prywieiel i addajuć im sielam (mužykoŭ) u panšcy. u. Panom padabał-sia darmawaja praca sielan i jany pamału pieraj-šli da palakoŭ. Šlachtaž, miešćaninie i sielaninie astalisia pry swaim bielaruskim i pačali chodńnie (baračbu) s panami i palakami. Wialikšaja časć šlachty, budućy zaleźnaj ad panoŭ, tak skazać żywućy s panskaj łaski pašla tak sama za pry-wilei zdradziła swoj narod. Astalisia miešćaninie i sielaninie, katorym pryštosia baranicea i ad pa-noŭ i ad palakoŭ. Wiedama siły ũžo čiapier byll nla roŭnyje. Palaki aziall wierch i 1697 h. bylo wydano prawa, što zakony pawinny pišacca pa

Polskaja ahitacja u chlebnym bu-oro na Wilkomirskaj wul. u d. Franckiewiča.

Nadowičy P. L. pajšla ũ heta biuro admianić kartu. „Ci wy palačka?“ py-tajuoca ũ jaje dźwie paniečki. «Nie, kaže, ja bielaruska». — „A jak pani molišsja?“. „Malusia, pakul što, pa pol-sku“. „Dyk jakajaž pani bielaruska, kali molišsja pa polsku?“ «Nie, kaže, ja bielaruska, bo jakajaž ja palačka, kali s Smarhoŭ?“ „Alež u Smarhoniach usie palaki, bielaruskaja mowa brydka-ja, jaje nawat niema, katoryje zapišuc-ća bielarusami, tych pierapišuc na rus-kioh«. „Ja nie durnaja, kab swajho čuracca, skazała žonka, i naša mowa pieknaja, ũrešćie nie durnicie mianie, ale adpušćicie barždzej«. «My nie ahitujem. my nie ahitujem, zaščebletała pani R. s swajej tawaryškaj.

Z USIAHO KRAJU.

Načalnik uprauleńnia krajem. Za na-čalnika uprauleńnia pry hłaŭnakaman-dujučym na uschodzi naznačėn pruski pamočnik stats-sekretara baron v. Fal-kenhaŭzen.

Kurs rasiejiskaha rubla. Zahadam hłaŭnakamandujučaha na ũschodzie kurs rasiejiskaha rubla ũstanowliwajec-ća ũ 1 marku 50 fen.

Kurlandzkaja wystaŭka ũ Berlinie. U karaleŭskim muzei štukarstwa bu-dzie adčyniena 25 studnia Kurlandz-kaja ruchomaja wystaŭka, kab pazna-jomić niamieckaje hramadzieństwa z historyjej i bytam Kurlandzii.

KOŠEDARY. Sielanin Piotr Mat-koŭski padpisaŭ umowu ab pradaży lesu imjem Antona Platroŭskaha. Sud pryznaŭ, što Matkoŭski nie rozumieŭ usiaho čižaru swajho prastupku i za-sudziŭ jaho tolki na 100 rub. štrafu.

SUWAŁKI. Łoŭla ryby ũ wazio-rach suwałskaha pawletu zdadziena ũ arendu na 1918 h. za 49.000 marak. Ad pačatku listapada tut adkryta su-šarnia bulby. U jej pracujuć 56 rabot-nikaŭ.

HRODNIA. Byŭšy hradanačalnik Hrodni, Wejsenborn, pamior u Niamieč-čynie. Zanimaŭ jon hetaja miejsco ad 1 krasawika 1916 h. da 3 marca 1917 h., a pašla byŭ pierawiedzien u pruskaje ministerstwo ũnutrennych spraŭ.

MITAWA. Administracija «Mitauer Ztg» wzpušćila knihu dzieła sprawak ab pačtowych znosinach u našym kra-ju. Jana Nazywajecca: „Handblich für den Postverkehr in dem Postgebiet Obost, — kaštuje 2 marki.

KOUNA. Miestowy muzej u Koŭni može šwiatkawać 20-letnju hadawinu swajho žyćcia. Jon załožen u 1899 hadu wajennym inženieram Golyškoinym, ka-tory ũsie gleologičnyje znachody pry budowańni krepasol sabraŭ razam i ad-daŭ miestu. Da hetaho było dałučeno botaničnaje sabrańnie pryrodnikaŭ ra-šlin z wakolic Koŭny bar. Melendorfa. Statut muzeju maje pamietku 5 listo-pada 1905 hodu. Pieršym zawiedywa-jučym muzeju byŭ Hurzoŭski. Tady muzej zanimaŭ tolki adzin pakoj u miestowym ratušu. Pašla śmierci Hur-zoŭskaha miejsco jaho zaniaŭ Tadeuš Dowagird, katory pieranios muzej u čiapierašniaje pamlešćěnnie jaho na Pa-radnym placu. Dowhird prydaŭ muzeju nacyonalna-litoŭski charakter. U časi wajny adzin niamiecki aficer pad stre-čaj adnaho domu znajšoŭ 30 tomaŭ rasiejiskaha heraldyčnaha wydańnia ab šlachockich rodach Kowienskaj huber-i darawaŭ ich muzeju.

BIELASTOK. Z adnaho mahazynu na Kupieckaj wul. № 3 złodziei ũ no-čy ukrall 70 tysiać papiros, 4 tysiać cyhar, kala 50 tysiać funtaŭ tabaki, ahulnym koštam kala 50 tysiać marak.

ŁUKI PRY KAPSODZIE. Adzin tutejšy sielanin kupiŭ dwoje koniej, pierawioŭ biez pazwaleńnia ũ Niamieč-čynu i tam pradaŭ. Jon zasudženny na 2 tysiaćy marak štrafu.

BIELASTOK. Na Mienskaj wul. złodziei ũiežli ũ nočy ũ kwateru i śmat-čaho ũkrall, miž inšym uwieš pasah haspadarskaj dački što praz niekalki dzion maniaŭsia wyšci zamuž.

SWIENCIANY. Dźwie tutejšyje na-rodnyje straŭni wydalł za apošni hod 300 tysiać abiedaŭ, z ich 180 tysiać darma.

ZUBRYN. Suwałsk. paw. U apoš-ni pažar tut zhareła troje ludziej.

BIELASTOK. U apošalju miaciellcu ũ tutejšych wakolicach zhlouła 15 čel., najbolš rabotnikaŭ i sielan, što išli ũ miesta abo z miesta. Wialikšasć śmla-rotnych zdareńniaŭ bylo ũ Haradku i Zabudowie. Staryje ludzi kažuć, što jany nla pomniuć za apošniach 30 h. hetkaj mtaciellcy.

HARADOK. Adzin tutejšy haspadar paječaŭ u sanłach u Bielastok da dokta-ra. Na Mahilnaj wul. jon na niekalki mi-nut pakinuŭ sanł s kaniom. Za hety čas kania, hniaduju kabyłu, ũkrall.

polsku, bo bielaruski jazyk, «niedostępnny geniuszo-wi polskiemu» (hetak było napisano ũ henym pra-wie). Heta značyła, što palaki nijak nia mohuó nawučycca pa bielarusku.

Pašla hetaha bielaruskaja mowa astatasila tolki ũ kašćele i carkwie.

Bielarusy ũžo nie mahli tak barannioca ad palakoŭ, bo sielanie byli addadzieny panom u pan-čynu i tam harotničali, mučalisia za swaju mo-wu, za swoj narod i kraj.

Pany naušmysia nia wučyli sielan hramoty kab tyje, nawučyŭšysia, nie pačali dabiwacca swaich prawoŭ uwachodzić za ũslo swajo bie-laruskaje. Ale kali jakomu sielaninu paščašćio wyrwacca s panšćyny i jon nawučywaŭsia pišać, to zaraz že klikaŭ sielan, kab jany nie zabywa-lisia swajho rodnaha, swaje mowy i choć u kaj-danach nie paddawalisia palakom.

(Dalej budzie).

